

Sportschoolhouder aansprakelijk voor schade stagiair

Een sportschoolhouder claimt niet aansprakelijk te zijn voor de schade die een stagiair oploopt tijdens de begeleiding van een klant. Het hof oordeelt anders: ook stagewerkzaamheden vallen onder het aansprakelijkheidsrisico van de werkgever.

Foto: Koos Groenewold

De rubriek *Jurisprudentie* wordt verzorgd door *Jacqueline Caro van Advocatenkantoor Werk & Wet in Amstelveen*.
office@werkenwet.nl

De feiten

Een stagiair bij een sportschool krijgt een bedrijfsongeval tijdens de begeleiding van een klant van de sportschool. De klant viel bovenop de stagiair, die daardoor zijn been brak. Volgens de sportschool vond het ongeval plaats op een vrije dag van de stagiair, die daar aanwezig was om zelf te sporten. Bovendien zou de stagiair geen opdracht hebben gekregen om de klant naar de kleedruimte te begeleiden. De sportschool stelt niet aansprakelijk te zijn voor de gevolgen van gedragingen in de vrije tijd.

De beslissing

De sportschoolhouder heeft de aansprakelijkheid van de stagiair al vastgesteld, waartegen deze hoger beroep instelde. In hoger beroep wordt door de rechter niet meer getornd aan het feit dat de stagiair tijdens zijn stage-uren ten val is gekomen. Volgens getuigen was hij als stagiair bezig op dat moment, hetgeen het rooster bevestigt. Of de stagiair uit eigen beweging of in opdracht de klant heeft begeleid doet volgens het hof niet terzake. De stagiair was immers op dat moment als stagiair aan het werk, waaruit de aansprakelijkheid voortvloeit. De sportschool kan alleen onder de aansprakelijkheid uit als deze aantoonbaar aan de wettelijke zorgplicht hebben voldaan. Omdat de sportschoolhouder niet kan bewijzen dat de stagiair is geïnstrueerd over hoe om te gaan met deze klant, of is geïnstrueerd de begeleiding van de klant aan anderen over te laten, stelt het hof vast dat deze niet voldoende heeft voldaan aan de zorgplicht. De schade van de stagiair moet daarom volledig door de sportschoolhouder worden vergoed.

COMMENTAAR

De wettelijke bepaling over de aansprakelijkheid van een werkgever voor schade die een werknemer lijdt bij de uitoefening van zijn werkzaamheden is zeer ruim geformuleerd. De bepaling vereist een hoog

veiligheidsniveau van de werkruimten, werktuigen en gereedschappen en bovendien van de organisatie van de werkzaamheden. Een werkgever kan alleen onder aansprakelijkheid uit als:

- deze alle noodzakelijke veiligheidsmaatregelen heeft genomen;
- deze alle noodzakelijke veiligheidsinstructies heeft gegeven;
- de werknemer bewust roekeloos of met opzet heeft gehandeld.

Dit brengt met zich mee dat de werkgever het op de omstandigheden van het geval toegesneden toezicht houdt op behoorlijke naleving van de door hem gegeven instructies. Dat alles gaat al zeer ver en dan moet de werkgever in een voorkomend geval ook nog eens bewijzen dat aan de zorgplicht is voldaan. Daarin slaagt een werkgever bijna alleen als er duidelijke schriftelijke instructies zijn, die (bewijsbaar) zijn overhandigd aan de werknemers en allen die daarmee zijn gelijk te stellen in de zin van deze wettelijke bepaling. Stagiaires vallen onder deze aansprakelijkheidsbepaling en hetzelfde geldt voor inleenkrachten en voor vrijwilligers. Zelfs zzp'ers kunnen onder deze aansprakelijkheid van een opdrachtgever komen te vallen, als deze wordt ingezet voor werkzaamheden die door reguliere werknemers verricht worden of verricht kunnen worden. Het is in de praktijk zeer lastig om te kunnen voldoen aan deze verplichtingen. De wettelijke verplichting is zeer ruim geformuleerd, hoewel het niet de bedoeling van de wetgever is om een werkgever/opdrachtgever voor alle schade te laten opdraaien. Het was dan ook verstandig geweest als de sportschoolhouder een aansprakelijkheidsverzekering had afgesloten met een zo ruime werksfeer dat daar niet alleen werknemers, maar ook stagiaires, uitzendkrachten en vrijwilligers onder zouden vallen. **X**

Gerechtshof Arnhem 8 juli 2014, Jurisprudentie Arbeidsrecht 2014, 211